

عنوان مقاله:

تعلیم و تربیت در مدارس ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی ایده های نوین در فقه، حقوق و روانشناسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

رضا احمدیوسفی - دبیر

پروانه جاویدانه - دبیر

مقدم مریم - دبیر

فرخنده امیری میجان - دبیر

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: در این تحقیق با استفاده از روایت های یک معلم در طول خدمتش در دبیرستان بررسی شده است امروزه معلمان در میان دست اندرکاران نظام آموزشی، به عنوان کارگزاران اصلی صحنه ی تعلیم و تربیت و در زمره ی مروجان علم و پرورندگان روح علمی به حساب می آیند. این قشر از جامعه ی فرهنگی به ضرورت و بر اساس نیازهای حرفه ای خود، باید با بینش علمی آشنا باشند و کم و بیش از نتایج آن بهره مند شوند. هدف شناخت این موضوع، بررسی نقش معلم در بهبود بخشی کیفیت بهتر نظام آموزشی است. روش پژوهش: این تحقیق، تحقیقی روایی است که به انگاره تحقیقات کیفی و تفسیرگرانه تعلق دارد. منبع داده های این تحقیق، خاطرات مدت تدریس معلمی در مدرسه است که به صورت روزانه در تمام سال تحصیلی نوشته شده است. یافته های پژوهش نشان می دهد: یکی از شروط لازم برای تحقق هدف های نظام تعلیم و تربیت، دخالت دادن معلمان در شناخت مشکلات فرآیند یاددهی - یادگیری است و این ضرورت و نیاز در صورتی واقعیت می یابد که در آن ها در شناخت مشکلات و ارائه طریق فعال شوند و در جهت رفع موانع به طور آگاهانه قدم بردارند. چنان چه معلمی با مسائل و امور مربوط به کار و حرفه و حق زندگی شخصی خود و برخوردی اصولی و علمی داشته باشد نتیجه گیری: در این پژوهش به این نتیجه دست پیدا می کنیم که؛ امید است با اجرای دقیق و منظم و تشریک مساعی و مشارکت کلیه افراد علاقه مند به ارتقای نظام تعلیم و تربیت کشور تحقیقات در سطح کلاس درس توسط معلمان تبدیل به یک ضرورت در نظام تعلیم و تربیت گردد و تمامی معلمان ما باور کنند که برای دستیابی به راه حل های تازه و حل مشکلات آموزشی و پرورشی، پژوهندگی جزء وظایف اساسی آنان است

کلمات کلیدی:

روایت پژوهی، نقش معلمان، کیفیت نظام آموزشی، تعلیم و تربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1522633>

